κ. Στέφ. Κότσιανον
Σιμισκῆ 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΙΟΥΝΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθμὸς Φύλλου 161
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ

Ἄγονον τὸ ἔδαφος τοῦ Ταξιάρχου. Ἡ γῆ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαθρέψῃ τὰς χιλίας τριακοσίας ψυχάς του. Οἱ κάτοικοί του διάγουν μὲ ἀφάνταστον λιτότητα τὴν πικρὰν καὶ δύσκολον ζωήν των, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὁποίας ὄχι μόνον οὐδὲν ἔπραξε τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐδυσχέρανε ταύτην σφετερισθὲν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ δάσος των, τὸ ὁποῖον ἀνεκούφιζε κάπως τὰ δεινά των.

Θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι κάποια κακὴ Μοῖρα παρακολουθεῖ καὶ δυναστεύει τὴν ζωὴν τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τοῦ Ταξιάρχου εἰς τὴν δυστυχίαν τῶν ὁποίων προσετέθη ἡ τραγικὴ νόσος τῆς γνωστῆς ἀθεραπεύτου τυφλώσεως.

Ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν φοβερὰν ἀδικίαν, ἡ ὁποία προσεγένετο εἰς αὐτούς, διὰ τῆς ἁρπαγῆς τοῦ δάσους των. Ἀλλ' αἱ διαμαρτυρίαι των, αἱ ἀναφοραί των, τὰ ὑπομνήματά των, τὰ διαρκῆ προφορικὰ παράπονά των, πρὸς τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας καὶ πάντα ἄλλον ἁρμόδιον, οἱ σχετικοὶ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες μας, οὐδένα συγκινοῦν.

Δόξα τῷ Θεῷ, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἀνηγέρθησαν διδακτήρια εἰς τὰ περισσότερα τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ μας. Δὲν ἀπομένουν, χωρὶς Σχολεῖον, παρὰ ἐλάχιστα μικρὰ χωρία, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐντούτοις καὶ ὁ Ταξιάρχης μὲ τὰς 1300 ψυχάς του καὶ τοὺς ὑπερδιακοσίους μικροὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι συνωστίζονται μέσα εἰς ἀνθυγιεινὰς αἰθούσας, αἵτινες ἐχρησιμοποιοῦντο ἄλλοτε ὡς καφενεῖα καὶ ἐγκατελείφθησαν, ὡς ἀκατάλληλοι. Μέσα εἰς τὰ ἀχούρια αὐτὰ φθείρουν τὰς τρυφερὰς ὑπάρξεις των διὰ νὰ μάθουν ὀλίγα γράμματα, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν, νὰ ἀντιλαμβάνωνται περισσότερον τὴν δυστυχίαν των καὶ τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους...

Μολονότι ἀπέχει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ὀλιγώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην Κοινότητα, δὲν διαθέτει συγκοινωνίαν δι' αὐτοκινήτου, διότι ἐλάχιστον τμῆμα τῆς ὁδοῦ δὲν εἶναι βατὸν καὶ οὐδεὶς μεριμνᾶ διὰ τὴν ἐπισκευήν του.

Ἐπὶ ἔτη καὶ ἔτη ἠγωνίζοντο οἱ Ταξιαρχιῶται διὰ τὴν γεωργοκτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασίν των. Ἡ Πραβίτα, τὸ γνωστὸν ἰδιωτικὸν δάσος τῶν ἀδελφῶν Καλλιδοπούλου, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητός των ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημά των. Καὶ ἐδέησε πρὸ τριετίας νὰ ἀπαλλοτριωθῇ τοῦτο, πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, ἀλλ' ἀπαλλοτριοῦται ἀκόμη καὶ ὁ Θεὸς γνωρίζει πότε ἐπὶ τέλους θὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν δικαιούχων.

Ὁ καλὸς γονεὺς φροντίζει περισσότερον διὰ τὰ ἀδύνατα παιδιά του. Ἔπρεπε λοιπὸν τὸ Κράτος νὰ ἐπιδεικνύῃ μεγαλυτέραν μέριμναν διὰ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπως ὁ Ταξιάρχης, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς εἶναι δυσχερεῖς καὶ οἱ κάτοικοί των ἀγωνίζονται ματαίως νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ στοιχειώδη μέσα συντηρήσεώς των.

Δυστυχῶς τὸ Κράτος συμπεριεφέρθη μέχρι σήμερον ὡς μητρυιά. Ἀντὶ νὰ ἔλθῃ ἀρωγόν, ἀντὶ νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν στοργήν του χάριν τῶν ἀτυχῶν Ταξιαρχιωτῶν, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἀξιοποιηθοῦν, διὰ σοβαρᾶς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, αἱ οἱαδήποτε πλουτοπαραγωγικαὶ πηγαὶ τοῦ πτωχοῦ χωρίου, ὥστε νὰ δύνανται οἱ δυστυχεῖς κάτοικοί του νὰ προσπορίζωνται τὰ μέσα κάποιας ἀνθρωπίνης ζωῆς, τοὺς ἀφήρεσε τὸ δάσος, τοὺς ἀπεστέρησε τοῦ μοναδικοῦ δηλαδὴ καταφυγίου των, τῆς μοναδικῆς πηγῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤντλουν διὰ νὰ συντηρῶνται κατὰ τὰς πλέον δυσκόλους ἡμέρας των.

Τοὺς τόσον δεινῶς πληττομένους ὑπὸ τῆς μυστηριώδους νόσου, ἡ ὁποία τοὺς ἀφαιρεῖ τὸ φῶς καὶ καθιστᾶ τραγικὴν τὴν ζωήν των ἔχει ἐγκαταλείψει εἰς τὴν ἀθλίαν μοῖραν των καὶ ὄχι μόνον δὲν φροντίζει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἐπιστημονικῶν μέσων καταπολεμήσεως τῆς φοβερᾶς νόσου ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν παρέχει συνδρομὴν εἰς τοὺς συνεπείᾳ τῆς τυφλώσεως καθισταμένους ἀνικάνους ὅπως ἐξοικονομῶσι καὶ αὐτὸν τὸν ξηρὸν ἄρτον των.

Εἰς διάστημα ἡμίσεως περίπου αἰῶνος δὲν παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπαιτουμένην ἐλαχίστην οἰκονομικὴν βοήθειαν, ὥστε νὰ κατασκευάσουν ἕν διδακτήριον, χάριν τῶν παιδιῶν των, τῶν ὁποίων ἡ ὑγεία φθείρεται εἰς τὰ θεμέλιά της εἰς διδακτήρια—καταγώγια. Ἰατρικὴν περίθαλψιν οὐδέποτε ἐγνώρισαν.

Τοὺς ἐγκαταλείπει συγκοινωνιακῶς ἀπομεμονωμένους. Καὶ διὰ νὰ τοὺς δώσῃ ὀλίγα στρέμματα δασικῆς ἐκτάσεως πρὸς γεωργοκτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασίν των θὰ χρειασθοῦν τὶς οἶδε πόσα ἔτη ἀκόμη.

Δὲν εἶναι βεβαίως ἀμέτοχοι τῆς εὐθύνης διὰ τὴν τραγικὴν κατάστασιν τοῦ Ταξιάρχου, οἱ διάφοροι κοινοτικοὶ ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς τὸν ἐξεπροσώπησαν εἴτε διότι δὲν κατώρθωσαν νὰ ὑψώσουν ὅσον ἐχρειάζετο τὸ δίκαιον τοῦ ἐγκαταλειφθέντος χωρίου των, εἴτε διότι δὲν ἐκινητοποίησαν ὅσον ἔπρεπε τοὺς κατοίκους πρὸς αὐτοδύναμον προσπάθειαν βελτιώσεως τῆς ζωῆς των, ἀλλ' ἡ ἀστοργία τοῦ Κράτους ἔχει φθάσει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ταξιάρχου εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1956

Πρὸς
τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ καθυστερήσεως ἡμερομισθίων εἰς ἐργάτας μεταλλείου Βάβδου.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 3–6–56 δημοσιεύετε ἄρθρον δι' οὗ ἐπικρίνετε τὸ Κράτος διότι ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὸ μεταλλεῖον λευκολίθου καὶ χρωμίου εἰς Βάβδον δὲν καταβάλλει τὰ ἡμερομίσθια εἰς τοὺς ἐργάτας του.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἐκ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ πιεστικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν οἱ ὁποῖοι καθυστεροῦν τὰ ἡμερομίσθια εἰς τοὺς ἐργάτας των καὶ τοὺς μισθοὺς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των. Τὸ Κράτος ἐν τούτοις ἐθέσπισε νόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων τὰ δικαστήρια ποινικὰ καὶ πολιτικὰ δύνανται νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ἐργοδότας εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν των. Οὕτω ὑπάρχει διάταξις νόμου βάσει τῆς ὁποίας θεωρεῖται ποινικὸν ἀδίκημα ἡ καθυστέρησις μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Ἐπίσης οἱ νόμοι προστατεύουν τοὺς μισθωτοὺς καὶ ὑποχρεώνουν τοὺς ἐργοδότας διά κατασχέσεων κλπ. νά καταβάλλουν τοὺς μισθοὺς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας.

Οἱ ἐργάται, συνεπῶς, δύνανται νά διεκδικήσουν τὸ δικαιόν των, διότι οἱ νόμοι τοῦ Κράτους τοὺς προστατεύουν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ».—

Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν περὶ ὑπάρξεως ἐργατικῶν νόμων πληροφορίαν του, ὡς καὶ διὰ τὴν σύστασίν του ὅπως προσφύγουν οἱ Μεταλλωρύχοι τοῦ Βάβδου εἰς τὰ Δικαστήρια πρὸς εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων ἡμερομισθίων. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως νὰ τὸν πληροφορήσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐργάται προσέφυγαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ ἐπέτυχον τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεων ὑποχρεουσῶν τὸν Βρυώνην, ὅπως καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς τὰς σχετικὰς ἀπαιτήσεις των, τάς ὁποίας εὐχαρίστως ἐκχωροῦν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ μάλιστα... μὲ ἔκπτωσιν. Μήπως τάς θέλει; νομίζομεν ὅτι δὲν θά δεχθῇ τὴν πρότασιν, διότι τότε θά φροντίσῃ νά ἐνημερωθῇ πληρέστερον καὶ θά πληροφορηθῇ ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις εἶναι χαρτιά, χωρὶς καμμίαν ἀξίαν, διότι ὁ Βρυώνης ὀφείλει δεκάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία ἔχει πρωτοπραξίαν.

✲ Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✲

Η ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΕΡΓΩΝ

Διετυπώθησαν παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἐδιαφερομένων διὰ τὴν καθυστέρησιν, ἥτις σημειοῦται εἰς τὴν παραλαβὴν διαφόρων ἔργων τῶν σχολικῶν ἐφορειῶν καὶ τῶν Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις συνεπληρώθη πρὸ μακροῦ χρόνου, τινῶν μάλιστα πρὸ διετίας.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν σωρείαν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰς παραλαβὰς ταύτας διατυπώσεων ἢ εἰς ἄλλους λόγους. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶναι ὅτι αἱ τοιαῦται καθυστερήσεις ζημιοῦν προδήλως τὰς σχολικὰς ἐφορείας καὶ τὰς Κοινότητας διότι οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν ἔργων ἐργολάβοι, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν τὰ χρήματά των δεικνύουν δεδικαιολογημένην ἀπροθυμίαν συμμετοχῆς των εἰς τὰς σχετικὰς δημοπρασίας, οἱ δὲ διάφοροι προμηθευταὶ ἀρνοῦνται νὰ προμηθεύουν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀπαιτούμενα ὑλικά, δοθέντος, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ταλαιπίζωνται ἐπὶ ἔτη διὰ νὰ πληρωθοῦν.

Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῶσι τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα, διὰ νὰ γίνωνται ταχέως αἱ παραλαβαὶ ὥστε οὔτε οἱ ἐργολάβοι καὶ προμηθευταὶ νὰ ὑφίστανται τὴν ἀδικίαν τῆς καθυστερήσεως τῶν χρημάτων των οὔτε αἱ σχολικαὶ ἐφορεῖαι καὶ Κοινότητες νὰ ζημιῶνται.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ

Καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθημεν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας Ἱερισσοῦ, ἥτις κατόπιν τῆς καταργήσεως τοῦ Ἀγρονομείου της πᾶν ἄλλο ἢ ἰδανικὴ ἐμφανίζεται.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ τὸ Ἀγρονομεῖον Ἱερισσοῦ, ἂς ἐνισχυθῇ τοὐλάχιστον τὸ Ἀγρονομεῖον Ἀρναίας, εἰς ὃ ὑπήχθη τοῦτο, διότι εἷς καὶ μόνον ἀρχιφύλαξ εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σχετικὰς ἀνάγκας τῆς τεραστίας περιοχῆς του.

ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΤΟ ΘΕΑΜΑ

Εἰς τινα χωρία τοῦ Νομοῦ μας τὰ καφενεῖα καὶ τὰ λοιπὰ καταστήματα ἀνοίγουν πρὶν τελειώσῃ ἡ θεία λειτουργία κατὰ τὰς Κυριακάς. Νομίζομεν ὅτι σχετικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύουν τοῦτο καὶ πρέπει νὰ τηρῶνται αὗται Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχουν σχετικαὶ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις πρέπει νὰ ἐκδοθοῦν τοιαῦται ὥστε νὰ παύσῃ τὸ θλιβερὸν θέαμα τῶν ἀσεβῶν οἱ ὁποῖοι χαρτοπαίζουν εἰς τὰ καφενεῖα κατὰ τὰς ὥρας τῆς θείας λειτουργίας.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ

Τὸ ῥαδιόφωνον διεδόθη πλέον καὶ εἰς τὰ μικρότερα χωριά. Ἔφθασε καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καλύβην. Τὸ γεγονὸς εἶναι λίαν εὐχάριστον, διότι τὸ ῥαδιόφον καὶ ψυχαγωγεῖ καὶ ἐκπολιτίζει. Ἀλλὰ καθίσταται καὶ μέσον παρενοχλήσεως τῶν ἄλλων, ὁσάκις ὁ κάτοχός του ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς ἄλλους διασκεδάζει ῥυθμίζων αὐτὸ οὕτως ὥστε τὸ μεγάφωνόν του νὰ καθιστᾷ τὰ ἐκπεμπόμενα ᾄσματα ἀκουστὰ εἰς ὁλόκληρον τὸ χωρίον, καθ' ὥρας μεσημβρινῆς ἀναπαύσεως ἢ νυκτεινοῦ ὕπνου.

Σκόπιμον ἑπομένως εἶναι νὰ γίνουν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συστάσεις πρὸς τοὺς διαφόρους μεραχλῆδες καταστηματάρχας τῶν διαφόρων κέντρων τοῦ Νομοῦ μας, ὅπως λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ μηνύωνται ἐφ' ὅσον δὲν θὰ συμμορφῶνται.

Ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. κ. Καλλίνικος κατὰ τὸ τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ θανόντος ἱερέως τοῦ χωρίου Καρκάρα παρὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων. Δεξία τοῦ Μητροπολίτου οἱ ἐξ Ἀμερικῆς Ἕλληνες κ. κ. Ν. Σαββίδης καὶ Ἔρν. Νίκολας.

(Πλήρης περιγραφὴ εἰς τὴν 2α σελίδα)

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ

Ἕνα πολὺ σοβαρὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο—ἡ «Νέα Ἐφημερὶς τῆς Ζυρίχης»—ἀσχολήθηκε τώρα τελευταῖα μὲ τὸ ἄλυτο «ἀγροτικὸ πρόβλημα» τῶν δορυφόρων τῆς Μεγάλης Μητερούλας Ρωσίας καὶ τῶν μεγάλων Πατερούληδων Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν. Κι' ἀλήθεια, τοὺς εἴχαμε ξεχάσει! Τὶ γίνεται σ' αὐτοὺς τοὺς παραδείσους: στὴν Πολωνία, στὴν Οὐγγαρία καὶ στὴν Τσεχοσλοβακία; Στὴν Πολωνία τὸ Κ Κ. ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ τὴν κολλεκτιβοποίησι. δηλαδὴ τὴν κομμουνιστοποίησι, ἰῆς γεωργίας ἐπὶ πέντε χρόνια, «γιὰ νὰ μὴν πέση ἡ παραγωγὴ» ὅπως λέει ἐπὶ λέξει ἡ ἀπόφασις. Ὥστε λοιπὸν τὸ Κ Κ. ἀναγνωρίζει πανηγυρικά, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς τῆς γεωργίας θὰ χαντάκωνε τὴν παραγωγὴ κι' ἀφίνει ἄθικτο στὴ θέσι του τὸ ἐπικατάρατο ἀστικὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ποὺ καταφέρνει τὴν αὔξησι τῆς παραγωγῆς! Καὶ γιατί; Γιὰ νὰ χουν νὰ φᾶνε οἱ ἐργάτες, τώρα ποὺ ἡ Πολωνία πάει νὰ φτιάξῃ βιομηχανία. Κι' ἀφοῦ γίνῃ πρῶτα ἡ βιομηχανία, ὕστερα μπάζουμε πάλι τὸν κομμουνισμὸ στὴ γεωργία—καὶ ξαναπειναμε! Αὐτὰ ἔγιναν ἄλλως τε πολλὲς φορὲς σ' αὐτὴν τὴν ἴδια τὴ Μεγάλη Μητερούλα ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Πατερούληδες Στάλιν—Τρότσκι παλαιότερα Κροῦστσεφ καὶ Μαλένκωφ τώρα.

Ἐνῶ ὅμως αὐτὰ ἀποφασίσθηκαν στὴν Πολωνία, τὸ Κ.Κ. τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας φάνηκαν πιό... ἔξυπνα. Καὶ κάνουν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τοὺς Πολωνούς, ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀπ' ὅτι εἶχαν κάνει, πρὸ ὀλίγου καὶ οἱ ἴδιοι. Οἱ Οὔγγροι σύντροφοι ὑπόσχονται, ὅτι ὡς τὸ 1960 δὲ θὰ ὑπάρχει ρουθοῦνι ἀπὸ τὸ ἄτιμο αὐτὸ ἀστικὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας στὴν Οὐγγαρία. Αὐτὰ τὰ λέει ὁ Ρακόζυ, ποὺ τὸν εἶχαν καθαιρέση γιατὶ τὸ εἶχε ξανακάνει, ἀλλὰ τώρα τὸν ξανάφεραν γιὰ νὰ τὸ ξανικάνῃ. Οἱ ἀγορὲς ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπαγορεύονται, πράγμα ποὺ ἐκμηδενίζει τὸ ἀγροτικὸ εἰσόδημα. Σ' αὐτὲς τὶς ἀγορὲς μποροῦσαν οἱ δυστυχεῖς ἀγρότες νὰ πουλήσουν τοὐλάχιστον τὰ περισσότερα τῶν προϊόντων τους, σὲ ἐλεύθερες τιμὲς· τώρα ὑποχρεώνονται νὰ τὰ πουλοῦν κι' αὐτὰ στὸ κομμουνιστικὸ Κράτος, ὅσον θέλουν οἱ σύντροφοι.

Τὰ ἴδια καὶ στὴν Τσεχοσλοβακία. Ἐκεῖ ἀποφάσισε τὸ Κ.Κ. νὰ κάνῃ πρωτακομμουνιστικὲς κολλεκτίβες τὰ κτήματα τῆς μέσης τάξεως τῶν ἀγροτῶν ποὺ εἶναι ἡ μεγάλη πλειοψηφία. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι αὐτὰ ὅλα γίνονται σ' αὐτὲς τὶς δυὸ χῶρες μὲ τὸ ἀντίθετο ἐπιχείρημα: γιὰ νὰ μεγαλώση ἡ παραγωγή! Κι' ἐπειδὴ τυφλοὶ δὲν εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ἄλλος βέβαια εἶναι ὁ λόγος καὶ πολὺ γνωστός· ὅτι οἱ ἀγρότες τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας προέβαλαν γενναία ἀντίστασι στὸ κομμουνιστικὸ Κράτος: δὲν ἐννοοῦσαν νὰ δίνουν τὰ προϊόντα τους τζάμπα στὰ συντρόφια καὶ εἶχαν περιορίση μόνοι τους τὴν παραγωγή. Κι' ἔτσι. γιὰ φορὰ ἀκόμα, τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὼς βρίσκεται στὸ γνωστὸ ἀδιέξοδο:

Ὅταν ἀφήση τοὺς ἀγρότες νὰ πουλοῦν στὴν ἐλεύθερη ἀγορὰ τὸ περισεύματά τους, τὰ χάνει. Ὅταν δὲν τοὺς τὸ ἐπιτρέψῃ αὐτὸ καὶ τοὺς ἐξαναγκάση νὰ τὸ πουλοῦνε στὸ Κράτος ἀντὶ πινακίου φακῆς, τότε περιορίζουν οἱ ἴδιοι ἀγρότες τὴν παραγωγή, καὶ πάλι τὰ χάνει.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο δὲ θὰ βγῆ ποτὲ τὸ κομμουνιστικὸ σύστημα, γιατὶ ἀρνεῖται τὴ φύσι τοῦ ἀνθρώπου.

W.

ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ—Ὁ Κόσμος τοῦ Τόμας Ἔντισον (4ον)

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ.— Ἐργαζόμενος 18 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ κοιμούμενος ἐλάχιστα, ὁ Ἔντισον ἐδημιούργησεν ἕνα ἄνευ προηγουμένου ρεκόρ, μίαν ἐφεύρεσιν κάθε ἓξ μῆνας ἐπὶ ἕξη ἔτη. Ἐτελειοποίησε τὴν γραφομηχανήν, ηὔξησε τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀπόστασιν τῆς τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας, καὶ ἐστράφη πρὸς τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις.

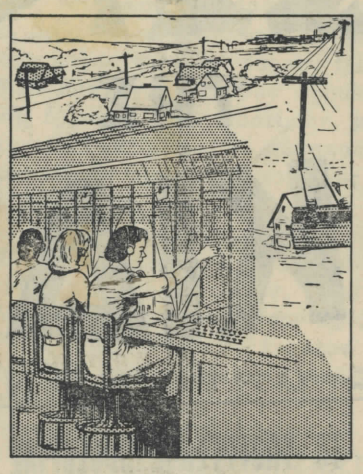

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ.— Τὰ ἑκατομμύρια τῶν τηλεφώνων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται σήμερον φέρουν τὴν σφραγῖδα δύο μεγαλοφυῖῶν, τοῦ Ἀλεξάντερ Γκράχαμ Μπὲλ καὶ τοῦ Τόμας Ἔντισον. Τὸ πρῶτον τηλέφωνον συνέδεσεν ἀνθρώπους εἰς μικρὰς ἀποστάσεις. Ἀλλ' ὁ Ἔντισον χάρις εἰς τὸν ἐξ ἄνθρακος πομπόν του ἀπέστειλε τὴν ἀνθρωπίνην φωνὴν εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ.— Εἰς τὴν ἐργασίαν του διὰ τὸ τηλέφωνον ὁ Ἔντισον ἀνεκάλυψεν μίαν νέαν ἀρχήν. Ἐπείσθη ὅτι δύναται νὰ κατασκευάση ἕνα μηχάνημα ποὺ νὰ ὁμιλῆ. Τὸν εἰρωνεύθησαν διὰ τὴν ἰδέαν του αὐτήν, ἀλλὰ τὸ 1878, ἡ ἐμφάνισις τοῦ πρώτου φωνογράφου, κατέπληξεν ὅλον τὸν κόσμον.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 43 ΧΡΟΝΙΑ Η ΚΑΡΚΑΡΑ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΣ ΤΗΣ

Εἶναι ἀνθρώπινο νὰ αἰσθανθῆ κανένας μεγάλη συγκίνησι ὅταν ἐγκαταλείψη τὴν πατρίδα του γιὰ νὰ μεταναστεύση καὶ ὕστερα ἀπὸ 43 χρόνια πάει σὲ νέα πατρίδα γιὰ νὰ γνωρίση τοὺς συγχωριανούς του. Αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωσι τοῦ Νικολάου Σαββίδη καὶ τοῦ Ἔρνστ Νίκολας ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ Ἴνγκλγουντ τῆς Καλιφορνίας γιὰ νὰ καταλήξουν στὸ χωριὸ Καρκάρα τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπου γνώρισαν τὶς σπανιώτερες συγκινήσεις τῆς ζωῆς τους.

Οἱ δυὸ αὐτοὶ Ἑλληνοαμερικανοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ συγγενεῖς, μετανάστευσαν ἀπὸ τὸ χωριὸ Σεμένδρια τοῦ Ἰκονίου στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τὸ 1913. Πάλαιψαν σκληρὰ μὲ τὴν ζωή, ἀλλὰ ἐπωφελήθησαν ἀπὸ τὴν ἰσότητα τῶν εὐκαιριῶν ποὺ προσφέρεται στὴν μεγάλη αὐτὴ χώρα καί, χάρις στὴν ἐργατικότητά τους, ἔγιναν χρήσιμοι καὶ ἀποδοτικοὶ πολῖται. Δὲν λησμόνησαν ὅμως τὴν μακρινὴ Σεμένδρια στὴν εὐμάρεια τῆς νέας ἠπείρου. Ἔτσι, ὅπως λένε καὶ οἱ δύο, λίγο καιρὸ μετὰ τὴν ἐγκατάστασί τους στὴν Ἀμερικὴ φρόντισαν νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐκκλησία, τὸ σχολειὸ καὶ τοὺς φτωχοὺς τῆς Σεμένδριας εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν καὶ ἀνατράφηκαν. Καὶ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν συνεννοήθηκαν καὶ μὲ τοὺς ἄλλους συμπατριώτας τους στὴν Ἀμερική. Ἔτσι ἵδρυσαν τὴν ἀδελφότητα τῶν Σεμενδριωτῶν ἡ ὁποία ἐπικοινωνοῦσε τακτικὰ καὶ βοηθοῦσε τὸ ἀπομεμακρυσμένο χωριὸ τοῦ Ἰκονίου. Στὸ γύρισμα τοῦ χρόνου οἱ κάτοικοι τῆς Σεμένδριας ξεριζώθηκαν μαζὶ μ' ὁλόκληρο τὸν Μικρασιατικὸ Ἑλληνισμὸ καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες. κατέληξαν στὸ χωριὸ Καρκάρα, κοντὰ στὰ Νέα Μουδανιὰ σὲ μιὰ γραφικὴ τοποθεσία ἀνάμεσα σὲ λίγους ἐλαιῶνες καὶ ἀπεφάσισαν ἐκεῖ νὰ κάμουν τὴν νέα τους ζωή.

Οἱ Σεμενδριῶτες τῆς Ἀμερικῆς παρηκολούθησαν μὲ ἀγωνία τὴν τύχη καὶ τὶς περιπέτειες τῶν συμπατριωτῶν τους. Ἡ συμπάθεια αὐτὴ ἐκδηλώθηκε καὶ μὲ ὑλικὰ μέσα. Χρήματα καὶ δέματα βοήθησαν τοὺς πρόσφυγας ποὺ ἐγκαταστάθηκαν στὸ χωριὸ Καρκάρα κατὰ τὶς πρῶτες δύσκολες μέρες. Ἀπὸ τότε ἡ ἐπαφὴ δὲν σταμάτησε καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης μεταξὺ ἀνθρώπων ποὺ γεννήθηκαν καὶ ἀνατράφηκαν στὸ αὐτὸ μέρος παρέμεινε ἀναλλοίωτο. Ἀλλὰ μεσολάβησαν τὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας. Σχεδὸν δεύτερη προσφυγιά. Δεύτερες καταστροφὲς καὶ ἐρείπια. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπελευθέρωσι οἱ Σεμενδριῶτες τῆς Ἀμερικῆς ἐπεκοινώνησαν ἀμέσως μὲ τὸ χωριό τους. Ἡ βοήθεια πρὸς τοὺς καταπονεμένους, ἀλλὰ μὲ ἀμείωτο ἠθικὸ συμπατριῶτες τῆς Ἑλλάδος συνεχίστηκε. Ἀδιάπτωτα ἦταν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ συμπαράστασι.

Ἔτσι, ἕνας ἀπὸ τοὺς Σεμενδριῶτες τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Νικόλαος Σαββίδης, ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Ἴνγκλεγουντ τὸ 1954 γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ πεινὸς προσκυνητὴς τὴν νέα πατρίδα τῶν παληῶν συγχωριανῶν του.

Μὲ ἄφατη συγκίνησι ἀντίκρυσε γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς ἀπσλοὺς λόφους τῶν ἀκτῶν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἔκλαψε μαζὶ μ' αὐτούς, ποὺ γέροι σήμερα, πέρασε τὰ παιδικά του χρόνια στὴν παληὰ πατρίδα, στὴν Μικρὰ Ἀσία. Ἀλλὰ μπορεῖ κανένας νὰ πῆ πὼς πῆρε καὶ θάρρος ὅταν τοὺς εἶδε ἀνασκομπουμένους νὰ παλεύουν γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν νέα ζωὴ μετὰ τὴν λαίλαπα. Οὔτε οἱ ἀναμνήσεις, οὔτε ὁ μακροχρόνιος δεσμός, ἀλλὰ οὔτε τὸ θέαμα τῆς ἐκκλησίας ποὺ στεγαζόταν σὲ μιὰ σχεδὸν καλύβα, οὔτε τὸ μικρὸ καὶ τελείως ἀνεπαρκὲς κτίριο τοῦ σχολείου μποροῦσαν νὰ τὸν ἀφήσουν ἀδιάφορο. Φώναξε τοὺς συγχωριανούς του, συζήτησε μαζί τους, ἔκαμε τὰ σχέδια γιὰ τὸ κτίσιμο μιᾶς νέας ἐκκλησίας καὶ τοὺς προσέφερε χίλια δολλάρια. Μόλις γύρισε στὴν Ἀμερική, τοὺς ἔστειλε ἄλλα χίλια. Ἀλλὰ δὲν σταμάτησε ἐδῶ. Κάλεσε σχεδὸν σὲ συναγερμὸ τοὺς Σεμενδριῶτες ποὺ ἦταν διασπαρμένοι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, καὶ στὴν Γενικὴ Συνέλευσι τῆς Ἀδελφότητός τους ἔλαβαν τὴν ἀπόφασι νὰ κτισουν νέα ἐκκλησία καὶ νέο σχολειὸ γιὰ τὸ χωριό. Τὸ πρῶτο ποσὸ τῶν 15 000 δολλαρίων βρέθηκε σχεδὸν ἀμέσως. Ἐπηκολούθησε ἀποστολὴ καὶ ἄλλων χρημάτων καὶ δεμάτων.

Ἔτσι, σήμερα, δίπλα στὴν παληὰ καλύβα ὀρθώνεται περήφανη ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, προσφορὰ τοῦ Νικολάου Σαββίδη καὶ τῶν Σεμενδριωτῶν τῆς Ἀμερικῆς Μεγαλόπρεπα διακοσμημένη μὲ ὡραῖες ἅγιες εἰκόνες καὶ θαμασίους πολυελαίους εἶναι μιὰ ἀπήχησι στὸ βαθὺ θρησκευτικὸ αἴσθημα τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Καρκάρα. Ἀλλὰ καὶ στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ χωριοῦ ἕνα καινούργιο σχολεῖο, ὑπερηφάνεια τοῦ διευθυντοῦ κ. Δελήμπαση, φιλοξενεῖ ἄνετα τὰ παιδιὰ τῶν 450 οἰκογενειῶν τοῦ χωριοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ νερὸ ποὺ ἔλλειπε πιὸ πρὶν ρέει τώρα ἄφθονο, χάρις στὴν συνπαράστασι τῶν Σεμενδριωτῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ἄφησαν τὴν σφραγῖδα τῆς συμπαραστάσεως αὐτῆς μὲ τὴν δημιουργία δενδροφυτείας, ἀνθοκήπου, ἀθλητικοῦ συλλόγου, ἐξοπλισμοῦ γυμναστηρίου καὶ ἄλλων ἔργων, ποὺ κάμουν τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Καρκάρα ὑπερήφανους γιὰ τὸν δεσμὸ μὲ τοὺς παληούς τους πατριῶτες τῆς Ἀμερικῆς.

Μὲ ὅλο αὐτὸ τὸ εὐχάριστο βάρος τῶν καρποφόρων σχέσεων ὁ Νικόλαος Σαββίδης, ὁ Ἔρνστ Νίκολας καὶ οἱ οἰκογένειές τους ἔφθασαν στὸ χωριὸ Καρκάρα. καὶ ἐγνώρισαν τοὺς καρποὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες τους. Ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Καλίνικος ἔφθασε ἐπίτηδες στὴν νέα ἐκκλησία γιὰ νὰ ἱερουργήση, καὶ νὰ τιμήση αὐτοὺς ποὺ δὲν λησμόνησαν τοὺς πατριῶτες τους καὶ τοὺς ἔδωσαν τὰ μέσα νὰ ὀρθοποδήσουν. Δὲν ὑπῆρχε ἴσως συγκινητικώτερη στιγμὴ ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ὁ Μητροπολίτης προσέφερε τὴν Θεία Μετάληψι στὸν Νικόλαο Σαββίδη καὶ στὸν Ἔρνστ Νίκολας στὴν ἐκκλησία ποὺ ἔλαμπε πάμφωτη ἐνῶ τὸ ἐκκλησίασμα ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη. Δὲν ὑπῆρχε ἴσως καλύτερη ἐκδήλωσι εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης ἀπὸ τὴν παρέλασι τῶν παιδιῶν τοῦ σχολείου τοῦ χωριοῦ Καρκάρα καὶ τὶς ἐπιδείξεις ποὺ ἔγιναν πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τὰ μάτια δὲν στέρευαν ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς συγκινήσεως.

Τὸ χωριὸ εἶχε πανηγυρικὴ ὄψι. Μιὰ ἀψῖδα ἦταν στὴν εἴσοδό του καὶ Ἑλληνικὲς καὶ Ἀμερικανικὲς σημαῖες φανέρωναν τὶς σχέσεις τῶν παληῶν συγχωριανῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν κατοίκων τῆς Καρκάρας ποὺ συνετέλεσαν στὴν ὀρθοπόδησι τοῦ χωριοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Καλίνικος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐξαίρει τὸ ἔργο τῶν εὐεργετῶν. Τονίζει ἰδιαίτερα τὴν ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς γιὰ τὴν πατρίδα τῶν πατέρων τους.

Ἀλλὰ τὸ χαρακτηριστικώτερο εἶναι ὅτι οὔτε ὁ Σαββίδης οὔτε ὁ Νίκολας εἶναι πάμπλουτοι. Κερδίζουν τὸ ψωμί τους μὲ τὴν ἐργασία τους ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ ζοῦν στὴν Ἀμερική. Ἔκαμαν ὅμως μιὰ ἀγαθοποιὸ σταυροφορία ἡ ὁποία ἐπέτυχε. Καὶ ἐπέτυχε. γιατὶ ὅπως λέγη ὁ Σαββίδης σύνθημά του εἶναι τὸ ἑξῆς:

«Βοηθῆστε τοὺς γεινόνους σας. Εἶναι τὸ καλύτερο ὅπλο ποὺ ὑπάρχει γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅταν χρησιμοποιήσετε τὴν ἀτομικὴ βόμβα πρῶτα καταστρέφετε καὶ μετὰ δημιουργεῖτε. Ὅταν ὅμως βοηθεῖς τὸν γείτονά σου νὰ οἰκοδομήση χωρὶς νὰ καταστρέψης ὅ,τι εἶναι καλό, τότε κάνεις ἔργο θεάρεστο».

Τὸ σύνθημα αὐτὸ ἀποδεικνύεται τώρα ἀπὸ τὴν νέα πρωτοβουλία τοῦ Σαββίδη, ὁ ὁποῖος πρόκειται μόλις γυρίσει στὴν Ἀμερικὴ νὰ ἀναλάβη μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Σεμενδριῶτες ἐκεῖ μία νέα προσπάθεια: Νὰ προσφέρουν τὰ μέσα τῶν σπουδῶν στὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ Καρκάρα ποὺ θὰ διακριθοῦν κατὰ τὴν φοίτησί τους στὸ σχολεῖο.

Φ. Χ.

ΚΛΙΝΙΚΗ

Χειρουργικὴ — Γυναικολογικὴ
Παθολογικὴ — Καρδιολογικὴ

ΠΟΛΥΝΙΚ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΜΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Τ. Τακτικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Καρδιολογικῆς Κλινικῆς Βιέννης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 5
Παραπλεύρως Ἐγνατίας 116.
Στάσις Καμάρας (Γυμνάσιον)
τέως Κλινικὴ Τσινοπούλου
Τηλέφ. 71—323

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΤΟ ΚΥΜΑ

—Νὰ σταθῶ νὰ τραγουδήσω,
κῦμα γαλανό, μπροστά σου;
—Στάσου!
—Νὰ σοῦ πῶ τοὺς κρύφιους πο-
[θους,
τὶς λαχτάρες τὶς ντροπές μου;
—Πές μου.
—Ἤμουν, κῦμα, εὐτυχισμένος,
πρὶν δυὸ μάτια μ' ἀντικρύσουν;
—Ἤσουν.
—Καὶ ποιὸς μ' ἔκανε νὰ τρέχω,
σὰν τρελλὸς σ' ἔρημο μέρος;
—Ἔρως.
—Κῦμα, μ' ἀγαπάει ἡ μικροῦλα,
τὸ αἴσθημά μου κείνη τῶχει;
—Ὄχι.
—Πές μου τὶ ἔχω στὴν ψυχή μου,
κῦμα, ποὺ γλυστρᾶς σὰν χάδι;
—Ἅδη.

ΧΑΡ. ΜΠΑΜΠΙΛΗΣ

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀπέστειλεν τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Δασάρχας τοῦ κράτους κοινοποιηθεῖσα καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας καὶ Δασικὰς Ἐπιθεωρήσεις:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις παραχωρηθεισῶν προσωρινῶς πρὸς γεωργικὴν καὶ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκ διαφόρων λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀδυναμίας δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ δι' ἐκχερσώσεως καὶ καλλιεργείας ἀξιοποίησίς των ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Α Ν. 857]37 καὶ ἄρθον 47 παρ. 2 Ν Δ. 2501]53 προθεσμίας καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὅν, κατὰ τὸν νόμον, ἐγένοντο αἱ παραχωρήσεις αὗται, τῆς ἀξιοποιήσεως δηλονότι καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἐν ὄψει καὶ τῆς μελετωμένης ρυθμίσεως τοῦ ἐν λόγῳ θέματος νομοθετικῶς, ἐγκρίνομεν ὅπως εἰς τοὺς παραχωρησιούχους τοιούτων ἐκτάσεων χορηγήσητε μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1957 προθεσμίαν, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως σας, κοινοποιουμένης εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων».

Ὀνομαστικῆς καταστάσεως μετὰ τῶν σχετικῶν τῆς παραχωρήσεως στοιχείων τῶν ἐν λόγῳ περιπτώσεων δέον νὰ ὑποβάλητε ἡμῖν τὸ ταχύτερον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΒΕΡΩΦ—ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καρκάρας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται, εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίας τοῦ φόρου προϊόντων γῆς οἰκονομικοῦ ἔτους 1956—1957 τὴν 24ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5—7 μ.μ. καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδες (50.009), καὶ μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν δραχμὰς χιλίας (1000).

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Νομαρχίας ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι οἱ ὅροι καὶ ὑποχρεώσεις τῆς δημοπρασίας.

Ἔξοδα δημοσιεύσεως κ.λ.π. βαρύνουν τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἐν Καρκάρᾳ τῇ 19—6—1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΒΑΣ. ΤΣΑΓΔΗΣ

Β. ΑΜΠΡΑΧΑΜΙΑΝ

"ΕΙΔΗ ΣΠΟΡ"

ΣΤΟΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 43
= ΤΗΛΕΦ 81—192 =
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πρόγραμμα Καταστήματος: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων.

Ἔμβλημα: Ἀρίστη Ποιότης.

= ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ =

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος : Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΑ ΠΑΛΗΑ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Τοῦ κ. ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῆς «Φωνῆς» κ. Λ. Συργιάννης, εἶχε τὴν καλὴν ἔμπνευσι ν' ἀνοίξῃ τὸ θέμα γιὰ τὰ παληὰ ἔθιμα καὶ παραδόσεις τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Ἂν πρέπῃ, δηλαδή, νὰ ξαναζωντανέψωμε τὰ ὡραῖα μας ἔθιμα «τ' ἀντέτια» ἢ νὰ τ' ἀφήσωμε νὰ σβήσουν, ἀκολουθοῦντες τοὺς νεωτεριστὰς μὲ τὴ πιθηκίζουσα νοοτροπία.

Ἀλλὰ ποιοὺς νεωτεριστὰς ν' ἀκολουθήσωμε; Αὐτοὺς τοὺς ἡμιμαθεῖς ποὺ πέραν ἀπὸ τὸ λίγο μορφωτικὸ πασάλημά τους, δὲν διάβασαν τίποτα γιὰ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς νὰ μάθουν ὅτι, αὐτοὶ τοὺς ὁποίους δῆθεν ἀκολουθοῦν εἰς τὰς προοδευτικὰς νεωτεριστικὰς ἐξελίξεις, τηροῦν μὲ θρησκευτικὴν προσήλωσιν τὰς ὡραίας παραδόσεις τοῦ τόπου των;

Καὶ θὰ μάθαιναν τότε, ὅτι, οἱ λαοὶ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν νεώτερον πολιτισμὸν διακόσια χρόνια μπροστὰ ἀπὸ μᾶς, ποὺ ἔχουν ἀγωγὴν καὶ ἀνατροφὴν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μάνας των, σέβονται τὶς παληὲς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμά των σὰν κάτι τὸ συνυφασμένον μὲ τὴν ὑπόστασίν των, μὲ τὴν ζωήν των.

Οἱ Σκωτζέζοι μὲ τὶς γκάϊτες καὶ τὶς φουστανέλλες των, οἱ Γάλλοι τῶν Βορείων ἐππαρχιῶν μὲ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμά των, οἱ Τυρολέζοι μὲ τὶς γραφικὲς στολές των, τοὺς γάμους των καὶ τὰ πανηγύρια των, οἱ Γερμανοὶ μὲ τὰς ἀναπαραστάσεις τῶν μυθικῶν ἡρώων των, οἱ Σκανδιναυοί, Σουηδοί, Δανοί, Νορβηγοὶ ποὺ τὰ παληά των ἔθιμα, πρῶτοι οἱ Βασιλεῖς των τὰ τηροῦν μὲ εὐλάβειαν, οἱ Ρῶσοι μὲ τὶς μπαλαλάϊκες, τοὺς ρυθμικοὺς χορούς των καὶ τὶς θρησκευτικές των παραδόσεις.

Καὶ ἡμεῖς; Ποῦ εἶναι οἱ γραφικοὶ χοροὶ μὲ τὰ ὡραῖα τραγούδια μας, μὲ τὰ ποικίλα συναισθήματα, ποῦ οἱ γάμοι μὲ τὶς συμβολικές των ἐκδηλώσεις γιὰ τὴ συζυγικὴ ζωὴ καὶ τὰ καλὰ «ὕστερνὰ» μὲ τὰ λαλούμενα, τὶς γκάϊτες, τὰ ντταούλια, τὰ κλαρίνα, τὸ βιολιά; Ποῦ τὰ πανηγύρια μὲ τὴ θρησκευτικὴ κατάνυξι καὶ τὸ αὐθόρμητο καὶ πηγαῖο ξέσπασμα τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς χαρᾶς;

Ὅλα αὐτά, οἱ παποῦδες μας, μᾶς τὰ παρέδωκαν ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη νὰ τὰ φυλάξωμε ὡς σύμβολα τῆς αἰωνίας Ἑλληνικῆς φυλῆς, γιατὶ μ' αὐτὰ κατώρθωσαν νὰ κρατήσουν τὴν ἐθνικήν των ὑπόστασιν, ἀκλόνητοι, εἰς χρόνους χαλεποὺς καὶ μακροχρονίου ὑποδουλώσεως.

Καὶ ἡμεῖς τά ξεχάσαμε ὅλα καὶ τ' ἀφήσαμε, σιγά, σιγά, νὰ σβήνουν ὡς κάτι τὸ ἄχρηστον, ὡς ἐμπόδιον, δῆθεν, στὴν ἐκπολιτιστική μας ἐξέλιξι.

Καὶ βλέπει κανεὶς μὲ θλίψιν στὰ χωριά μας ν' ἀφήνουν τοὺς ὡραίους μας χοροὺς μὲ τὰ τραγούδια καὶ τὰ ὄργανα καὶ νὰ στροβιλίζωνται στὶς πίστες τῶν ἐξοχικῶν καφενείων, πηδόντες σὰν ἀγριοκάτσικα μὲ τὶς σάμπες-καράμπες, τὰ σουΐτ, τὶς ρούμπες, τὰ μάμπο, ποὺ τὰ πιπιλίζουν μὲ στόμφον κάτι τραγοσκελεῖς νεωτεριστὰ μὲ τὸ «συμπάθιο».

Καὶ στὰ πανηγύρια, ποὺ ἂν καταδεχτοῦν νὰ πᾶν, θὰ τοὺς ἰδῆς νὰ κομπάζουν μὲ ὕφος ἀριστοκράτου καὶ μὲ ἀναίδειαν ἐρυθροπύγων τετραχείρων, νὰ εἰρωνεύωνται τοὺς ἀφελεῖς χωρικούς, ποὺ θὰ τοὺς ἴδοῦν νὰ γλεντοῦν μὲ τὰ παληά των ἔθιμα, ὡς ὑπολείμματα ἀδιορθώτων καθυστερημένων ἀνθρώπων τῆς παληᾶς ἐποχῆς.

Ἀλλὰ τὶ νὰ πῆ κανεὶς καὶ γιὰ τοὺς γάμους, ποὺ κατώρθωσαν νὰ ἐμπνεύσουν στοὺς νέους τῆς ἐποχῆς τὸ δῆθεν νεωτεριστικὸν πνεῦμα καὶ ν' ἀφήσουν τὴν ἀσύγκριτον ἐκείνην γραφικώτητα τῶν παληῶν ἐθίμων, μὲ τὰ συμβολικὰ τραγούδια καὶ τοὺς εἰδικοὺς χοροὺς καὶ τὸ ἀξέχαστο «τσιμποῦσι» τοῦ γάμου, ποὺ τὸ θυμούνταν σ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς μετέπειτα οἰκογενειακῆς των ζωῆς;

Καὶ τώρα ὅλα μὲ τοὺς τύπους «πῶς κἄν' τζιάνουμ' στ' Σαλονίκη» νὰ κερνοῦν καὶ τὸ «γλυκὲρ» καὶ νὰ δίν' τὰ κουφέτα μέσ' τὰ κτούδια, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ μᾶς γελοῦν».

Ἔτσι κατώρθωσαν νὰ παρασύρουν τοὺς ἀφελεῖς εἰς πράξεις καὶ ἐκδηλώσεις δῆθεν προοδευτικάς, ποὺ οὔτε τὶς νοιώθουν, οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ καὶ οὔτε τὶς αἰσθάνονται ὡς κάτι τὸ ἀπαραίτητον εἰς τὴν καθημερινήν των ζωήν. Ἁπλῶς μιμοῦνται ἀσυναισθήτως, πράξεις τῶν νεωτεριστῶν, μὲ γελοίαν παραμόρφωσιν στὴν ἐξωτερίκευσί τους.

Ἀλλά, κύριοι νεωτεριστά, ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος ἔχουν μιὰ βασικὴ ἀρχή. Τὴν ἀγωγή, τὴν ἀνατροφὴ μὲ τὶς ἀπαράγραπτες ἠθικὲς ἀρχές, γιὰ τὴν μετέπειτα φυσιολογικὴ προοδευτικὴ ἐξέλιξι, σὰν κάτι ποὺ ἔρχεται πιὰ αὐθόρμητο, ἀνεπιτήδευτο κι' ἀνάλογο στὴ μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ θέσι τοῦ ἀνθρώπου:

Καὶ τότε αἱ παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου θὰ θεωροῦνται ὡς σύμβολα ἐθνικὰ ποὺ δὲν φέρουν προσκόμματα στὰς προοδευτικὰς ἐξελίξεις.

"ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΛΕΜΟΝΙΤΣΑΣ.,

Τοῦ κ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗ

Ἡ συζήτησι ἀνάμεσα στὴν συντροφιὰ εἶχε τόνο πολιτισμένο Τὸ θέμα ἦταν ἐνδιαφέρον, ὅπως ὅλα τὰ κοινωνικὰ θέματα κι' ὁ καθένας ἔλεγε τὸ λογάκι του ὄμορφα-ὄμορφα κι' ἔβγαινε ἔτσι ἀπὸ τὴ σειρὰ του κι' ἔμπαινε στὸ κύκλο τῶν κριτῶν κι' ὕστερα μιλοῦσε ἄλλους κι' ἡ παρέα ἐπεδοκίμαζε καὶ πάντοτε συμφωνοῦσε μὲ τὸν ὁμιλητή, ἐπαινοῦσε ἔκρινε κατέκρινε κατεδίκαζε ἐπικροτοῦσε. Ἔτσι ὅλα θὰ πήγαιναν καλὰ ἂν ἀνάμεσα τους δὲν ὑπῆρχε κι' ὁ ἀνάποδος ποὺ πάντα ἀποτελοῦσε τὴν ἀντιπολίτευσι κι' ἦταν τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας.

Τώρα μιλοῦσε μιὰ κοπέλα. Εἶχε ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ ὅπου πέρασε τὴν μηνιαία ἄδειά της (ἐνοεῖται μετ' ἀποδοχῶν) στὸ νησὶ τοῦ παποῦ της. Ἡ πάρος εἶχε νομίζω τὴν τιμὴ νὰ φιλοξενήση τὴν ὁμιλίτρια καὶ περιέγραφε μὲ ζωηρὰ χρώματα τὴ ζωὴ τῶν νησιωτῶν τὴν νοοτροπία τους, τὰ χάλια τους, τὴν κακομοιριά τους:

«Φαντασθεῖται τὸ Γιάννη καὶ τὴ Λεμονίτσα, ἕνα ἀνδρόγυνο μὲ ἕξη παιδιά. Ἔξη κουρελιάρικα κουτσούβελα νὰ κιλιοῦνται στὴ λάσπη τοῦ αὐλακιοῦ ἢ νὰ συργιανίζουν ξυπόλυτα στ' ἀγκάθια. Γονεὺς μιὰ φορά. Τὸ μεγαλύτερο 12 χρονῶν τὸ μικρότερο 2. Νὰ τὰ βλέπατε νὰ βουτάνε μέσα στὴ γαβάθα μὲ τὸ κουρκούτι ποιὸ νὰ κατεβάση περισσότερες κουταλιές! Καὶ μὲ τέτοιο φαγητὸ πῶς νὰ μὴν ἀρρωστήσουν; Τὸ καϋμένουλι τὸ μικρὸ πρίστηκε ἡ κοιλίτσα του σπάραζε ἀπὸ τὸν πόνο καὶ καιγόταν ἡ καρδιά σου νὰ τὸ βλέπεις νὰ ὑποφέρη. Τάβαλε μὲ τὸν πατέρα του: «Κουνήσου καϋμένε Γιάννη, νὰ φέρης τὸ γιατρό! Θὰ πεθάνη τὸ παιδί σου!» «Τὸ γιατρό; Νὰ καλὰ λὲ τὸ γιατρό, μὰ ὁ γιατρὸς θέλει λεπτὰ καὶ 'γὼ δὲν ἔχω δεκάρα!» «Δὲν ἔχεις δεκάρα νὰ πουλήσης τὴ γαϋδούρα σου γιὰ νὰ σώσης τὸ παιδί σου» Τὴ γαϋδούρα μου χμ, ἕνας λόγος εἶναι κι' αὐτός Μὰ ὕστερα ποιὸς θὰ μᾶς φέρη νὰ φ με; «Μὰ θὰ πεθάνει τὸ παιδί σου δὲν τὸ σκέφτεσαι;» «Τὸ σκέφτομαι μὰ τί νὰ γίνη σὰν πεθάνη θὰ κάνη ἄλλο ἡ Λεμονίτσα».

Ἀκοῦς-ἀκοῦς ἐκεῖ πατέρας; Τὸ ἐργοστάσιο τῆς λεμονίτσας νἆναι καλά». «Τσ. τσ. τσ.» ἐπεκρότησε ὅλη ἡ παρέα καὶ μονάχα τὸ στραβόξυλο δὲν συμφώνησε μὲ τὴν γενικὴ γνώμη. «Ἔχετε ἀντίρρησι σεῖς μήπως κύριε; Μὴ τάχα συμφωνεῖτε μὲ τὸν κακὸ πατέρα ποὺ θυσίαζε ἔτσι ἄσπλαχνα τὸ παιδί του;» τὸν ἐβομβάρδισε ἡ χοντρὴ κυρία ποὺ ἔμοιαζε σὰν πρόεδρος φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος γιὰ τὴν προστασία τῆς νεαρᾶς ἡλικίας. «Καὶ βέβαια κυρία μου ἔχω ἀντίρρησι καὶ συμφωνῶ ἀπόλυτα μὲ τὴν ἄποψι τοῦ φτωχοῦ πατέρα τοῦ νησιοῦ, ἀποκρίθηκε ὁ ἀντιρρησίας. Σεῖς οἱ μητέρες τῆς πρωτευούσης ποὺ ἀποκτᾶται ἕνα τὸ πολὺ δυὸ παιδιὰ καὶ τἄχετε μὴ βρέξη καὶ μὴ στάξη, μὲ τὸ αὐγουλάκι τους μὲ τὸ γαλατάκι τους, μὲ τὴν κρεμίτσα τους, ποὺ σὲ ἕνα βηχαλάκι τοῦ παιδιοῦ σας τηλεφωνεῖται στὸν καθηγητὴ ἢ τρέχετε στὸν παιδικὸ σταθμὸ ἢ στὸν παιδίατρο τοῦ ἀσφαλεστικοῦ σας ἱδρύματος, ποῦναι γεμάτη ἀπὸ τέτοιους ἡ πρωτεύουσα, ὥστε νὰ μὴ ξέρετε τὶ νὰ διαλέξετε, μεταξὺ καθηγητοῦ καὶ ξένου δόκτορος ποὺ εἰδικεύτηκε στὴν Γερμανία, δὲν μπορῆτε νὰ μπῆτε στὴν ψυχὴ τοῦ χωρικοῦ γονιοῦ, ποὺ ἀνατρέφει τὰ βλαστάρια του μὲ τὸ κουρκοῦτι καὶ τὴν μπομπότα. Ὁ Γιάννης κι' ἡ Λεμονίτσα ἀγαπητές μου κυρίες, εἶχαν ἕξη κουτσούβελα ποὺ γιὰ νὰ τὰ θρέψουν. νὰ χορτάσουν τὰ ἕξη πεινασμένα στοματάκια, μονάχα τὴν κουτσή τους γαϋδουρίτσα εἶχαν γιὰ περιουσία. Ἀρρώστησε τὸ ἕνα τους παιδί! Τὶ νὰ κάνη; πῶς νὰ φέρη τὸ γιατρὸ ἀπὸ τὴ χώρα ποὺ ἡ ἐπίσκεψί του δὲν ἔφτανε νὰ πληρωθῆ μὲ τὴν ἀξία τῆς ζαϋφικης γαϋδουρίτσας; Θὰ πεθάνει τὸ παιδί, μὰ ἡ γαϋδουρίτσα θὰ ἐξακολουθήση νὰ κουβαλᾶ ξύλα γιὰ νὰ τραφοῦν τὰ ἄλλα πέντε παιδιά. Ἐνῶ ἂν ἔλλειπε ἡ γαϋδουρίτσα θὰ ἦταν προβληματική ἡ ζωὴ καὶ τῶν ἄλλων. Ἡ γαϋδουρίτσα ὅταν θὰ πουληθῆ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀντικατασταθῆ. Ἐνῶ τὸ ἐργοστάσιο τῆς Λεμονιᾶς δὲν θὰ σταματοῦσε Σᾶς φαίνομαι κυνικός. Μὰ ὄχι· μπαίνω ἁπλῶς στὴν ψυχὴ τοῦ φτωχοῦ χωρικοῦ πατέρα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὴν ἀνάγκη μὲ τὴν ψυχρὴ λογική Πῶς μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε πῶς δὲν σπαράζεται ἡ καρδιά του, βλέποντας τὸ βλαστάρι του νὰ πεθαίνει! ὡστόσο δὲν παρασύρεται ἀπὸ τὸ πόνο του. Θὰ πρέπει νὰ βρεθῆ ἴσως ἕνας ἄλλος Εὐρυπίδης γιὰ νὰ τραγουδήση τὸν σπαραγμὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ αὐτοῦ Ἀγαμέμνονα».

Ἡ κυρία ἑτοιμάστηκε νὰ ἀπαντήση μὰ ὁ ὁμιλητὴς δὲν τὴν ἄφησε «Νὰ ἕνας ὑπέροχος τομέας, ἐξακολούθησε, γιὰ σᾶς τὶς μητέρας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πόλεων. Νὰ μιὰ ὄμορφη σταυροφορία γιὰ τὰ φιλανθρωπικά σας αἰσθήματα. Ἐπεκτείνετε τὴ δράσι σας στὴν ἐπαρχία. Ἡ πρωτεύουσα εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἱδρύματα γιὰ τὰ παιδιά. Ἡ ἐπαρχία στερεῖται καὶ τὴ στοιχειώδη περίθαλψι. Ξεκινήστε γιὰ τὸ χωριὸ τώρα τὸ καλοκαῖρι. Ἡ λεμονίτσα ποὺ τρέφει τὸ παιδιά της μὲ τὸ κουρκούτι θὰ θυσιάση γιὰ σᾶς τὸ μεγαλύτερο κόκορά της. Σκύψτε μὲ στοργὴ στὸν πόνο της. Τὸ παιδὶ της εἶναι καὶ δικός σας παιδί!

Ἡ κυρία δὲν ἀπήντησε...

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΟΔΟΥ ΤΗΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ ΤΟΥ ΚΙΣΛΑ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Τοῦ τέως δημάρχου κ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗ

= 2ον =

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ προηγουμένου δημοσιεύματος ἐκθέτομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν γνώμην μας, διὰ τὴν καλυτέραν διάθεσιν τοῦ ἐσόδου τῆς χορτονομῆς τοῦ Κισλᾶ.

Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι οἱ δημόται Πολυγύρου, ἡ παραχώρησις τῆς χειμερινῆς βοσκῆς τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ καθορισμένα ὅρια τοῦ Μεγ. Κισλᾶ, ἐγένετο διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίων καὶ λοιπῶν μεγάλων αὐτοτελῶν ἔργων τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκην ὁ Πολύγυρος, αἱ δὲ ἀνάγκαι αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται καὶ ἀφοροῦν κυρίως τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς λοιπὰς συγχρόνους ἐκπολιτιστικὰς ἀνάγκας.

Πρὸς τοῦτο ἀνηγέρθη κατὰ τὸ 1909 τὸ πραγματικὸν μέγαρον εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται ἤδη τὰ δύο δημοτικὰ σχολεῖα Πολυγύρου. Ἀλλὰ τὸ μέγαρον τοῦτο δὲν ἐκπληροῖ πλέον τὸν προορισμόν του. Διότι δὲν ἔχει ἐπαρκὲς προαύλιον διὰ τὴν κίνησιν τῶν μαθητῶν καὶ διὰ σχολικὸν κῆπον, διότι συστεγάζονται ἤδη εἰς αὐτὸ καὶ τὰ δύο δημοτικὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποία διεχωρίσθη λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, μετὰ τοῦ νηπιαγωγείου, καὶ διότι δὲν θεωρεῖται πλέον κατάλληλον διὰ τὰς συγχρόνους ἐκπαιδευτικὰς καὶ κτιριακὰς ἀνάγκας.

Ἐξ ἄλλου ὁ Δῆμος ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς εὐπρεποῦς καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ὡς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ, δημοτικοῦ μεγάρου. Ἀντὶ λοιπὸν ὁ Δῆμος νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου δημοτικοῦ μεγάρου, νὰ κατασκευασθοῦν ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ Κισλᾶ δύο νέα διδακτήρια διὰ τὰ δύο δημοτικὰ σχολεῖα μας, ἕνα ἑξατάξιον καὶ ἕνα τριτάξιον, καὶ ἀνταλλαγῆ δι' αὐτῶν τὸ ἤδη ὑπάρχον μέγαρον τῶν Δημοτικ. Σχολείων, τὸ ὁποῖον περιερχόμενον εἰς τὸν Δῆμον νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς δημοτικὸν μέγαρον. Οὕτω, καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ θὰ ἐξυπηρετηθῆ καλύτερον καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου καὶ τῶν δημοτῶν θὰ ἱκανοποιηθοῦν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.

Τὴν ἰδέαν ταύτην εἴχομεν συλλάβῃ κατὰ τὴν περίοδον τῆς δημαρχίας μας καὶ εἴχομεν συγκαλέση εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου τὸν τότε νομάρχην κ. Τσελίκαν καὶ τὸν ὑπηρετοῦντα εἰσέτι ἐνταῦθα Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Ἀγγελόπουλον, οἵτινες, ἀντιληφθέντες τὴν σημασίαν τῆς προτάσεώς μας ταύτης, ἀπεδέχθησαν αὐτὴν καὶ ἐπροθυμοποιήθησαν ὅπως μᾶς συνδράμουν διὰ τὴν πραγματοποίησιν της. Δὲν ἦτο δὲ ἀπραγματοποίητος, διότι εἴχομεν ἔλθῃ εἰς συνενόησιν μὲ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ μὲ τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐχορήγη δάνειον ἐξ 1.000.000 δρχ. διὰ παραχωρήσεως τοῦ τακτικοῦ ἐσόδου τῶν γεωργικῶν προϊόντων μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, ὅπερ θὰ ἦτο ἀρκετὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν δύο διδακτηρίων συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς διευθύνσεως διδακτηρίων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται ἤδη νὰ πραγματοποιηθῆ εὐχερέστερον, χρησιμοποιουμένου ὡς τοκοχρεωλυσίου τοῦ ἐσόδου τοῦ Κισλᾶ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ φθάση ἐτησίως τὸς 100.000 δρχ. ἐνῶ τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου θὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἄλλας ἀνάγκας του καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαιοῦντα ἔργα κοινῆς ὠφελείας.

Ὡς καταλληλότερον χῶρον διὰ τὸ ἑξατάξιον διδακτήριον, θεωροῦμεν τὸν χῶρον ἔνθα εὑρίσκεται ἤδη ἡ δημοτικὴ ἀποθήκη μετὰ τμήματος του πρὸ αὐτῆς πευκοφύτου δημοτικοῦ πάρκου, ἀπαλλοτριουμένης ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῆς παρακειμένης περιοχῆς τῶν μικρᾶς ἀξίας κτημάτων τῶν κληρονόμων Γ. Δέλλιου, καὶ εὑρισκομένου παρὰ τὸ δημοτικὸν γίπεδον.

Διὰ δὲ τὸ τριτάξιον, τὸν χῶρον τὸν κληροδοτηθέντα ὑπὸ τῆς ἀειμνήστου Σοφίας Θεοχαρίδου πρὸς τὸ 2ον Δημοτικὸν Σχολεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μετὰ τοῦ παρακειμένου οἰκοπέδου τοῦ κ. Κώστα Κοσμᾶ, μετὰ τοῦ ὁποίου εἴχομεν ἔλθῃ εἰς συνενόησιν διὰ τὴν ἐξαγοράν του. Δι' αὐτοῦ θὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἰδιαιτέρως τὰ παιδιὰ τῆς συνοικίας Ἀνήλια. Διὰ τῶν δύο τούτων νέων διδακτηρίων θὰ ἐξυπηρετηθῆ ἀσφαλῶς πολὺ καλύτερον ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου θὰ ἐξυπηρετηθοῦν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον τὸ ἤδη ὑφιστάμενον μέγαρον τῶν δημοτικῶν σχολείων θὰ περιείρχετο εἰς τὸν Δῆμον καὶ θὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ δημοτικὸν μέγαρον. Ὄχι μόνον διότι τοῦτο εἶναι πολὺ μεγαλειτέρας ἀξίας τῆς ἀπαιτηθησομένης διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν δύο νέων διδακτηρίων, ἀλλὰ διότι τοῦτο, εὑρισκόμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, διαθέτει ἐπαρκεῖς αἰθούσας αἱ ὁποῖαι θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰ εὐπρεπῆ γραφεῖα του, διὰ μίαν εὐρείαν αἴθουσαν κινηματοθεάτρου, συγκεντρώσεων καὶ διαλέξεων, ἡ ὁποία θὰ δύναται νὰ διαμορφωθῆ, ἑτέρα αἴθουσα διὰ τὴν δημοτικὴν μουσικήν, ἡ ὁποία στεγάζεται προσωρινῶς εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Γυμνασίου, ἐπίσης ἑτέρα αἴθουσα Μουσείου. εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλαι αἱ ἀρχαιότητες καὶ τὰ ἱστορικὰ κειμήλια τῆς Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ὁποίου ἐπίσης εἴχομεν ἐνδιαφερθῆ καὶ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἶχε προθυμοποιηθῆ νὰ μᾶς χορηγήση τὴν σχετικὴν ἔγκρισιν καὶ νὰ μᾶς παραχωρήση τὰ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης εὑρισκόμενα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα τῆς Χαλκιδικῆς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καλῆς καὶ εὐπρεποῦς στεγάσεως καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν.

Καὶ ἐκτὸς αὐτῶν θὰ ὑπάρχουν εἰσέτι αἴθουσαι αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν στέγασιν τῶν κοινωνικῶν σωματείων τῆς πόλεώς μας, τὴν φιλόπτωχον ἀδελφότητα, τοὺς ἀναπήρους, διὰ τοὺς Προσκόπους καὶ τὰς Ὁδηγοὺς καὶ λοιπά, ἐνῶ τὰ εἰσόγεια θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ καταστήματα καὶ τὸ προαύλιον διὰ δημοτικὴν ἀγοράν, οὕτως ὥστε τὸ κεντρικὸν τοῦτο δημοτικὸν μέγαρον νὰ ἀποτελέση τὸ ἐκπολιτιστικὸν κέντρον τοῦ Πολυγύρου.

Διὰ τὰ ὡς ἄνω περιγραφόμενα, ὄντως μεγάλα καὶ ἀποτελῆ ἔργα, φρονοῦμεν ὅτι ἀξίζει πράγματι ὄχι μόνον τὸ ἔσοδον τοῦ Κισλᾶ νὰ διατεθῆ, ἀλλὰ καὶ πάσαν φροντίδα καὶ θυσίαν νὰ καταβάλωμεν, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ δημόται Πολυγύρου θὰ ἀντιληφθοῦν τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ ἀποστολὴν των καὶ οὐδεὶς θὰ ἔχῃ ἀντίρησιν. Ὁσονδήποτε δὲ μεγάλα καὶ ἂν φαίνονται, δύνανται νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅταν ληφθῆ κοινὴ ἀπόφασις καὶ ἐξασφαλισθῆ καλὴ διαχείρισις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων. Ἀλλὰ διὰ μίαν τοιαύτην σοβαρὰν καὶ μακροχρόνιον ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρως. ἡ κοινὴ συγκατάθεσις τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ Μεγάλου Κισλᾶ, διότι ἡ διάθεσις τῆς χορτονομῆς ταύτης δὲν δύναται νὰ συνεχίζεται ἐπ' ἀόριστον καὶ μάλιστα χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Νικ. Τσανακᾶν Παλαιοχώριον. Ἡ διεύθυνσί; του εἶναι Γεωργίου Σταύρου 2 Ἀθῆναι.

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Βραστῶν: ὁ κ. Ἰωαν. Στεριανόπουλος.

Ταξιάρχου: οἱ κ.κ. Θεοχ. Στεριανόπουλος, Ἀναστ. Μαγειρίκος, Νικ. Βλογιάρης, Νικ. Καρανταγλῆς, Ἡρακλ. Μαλανδρῆς, Ἰωαν. Καραμούζης, Μιλτ. Παπαϊωάννου καὶ ἡ δ. Ἀννέτα Παπαϊωάννου.

Ἱερισσοῦ: οἱ κ.κ. Ἰωαν. Κεφαλᾶς, Δημ. Παπαζαρίας, Χριστ. Τερτιλίνης, Γεωργ. Παντελῆς, Ἀριστ. Χρυσούλης, Ἀστερ. Γκατζώνης, καὶ Ἱερεὺς Ἀθαν. Ἐλευθερούδης.

Ἁγ. Ὄρος: Παπασυνέσιος Δοχειαρίτης, Παπαπροκόπιος Δοχειαρίτης, Ἱερὰ Μ. Δοχειαρίου.

Νεοχωρίου· οἱ κ.κ. Ἰωαν. Παπαργυρίου, Δημοσθ. Δαβίλλας, Νικ. Κακλαμᾶνος, Εὐαγ Μυλωνᾶς, Νικ. Παρναβέλλας, Ἱερεὺς Παπαργυρίου Α! καὶ Β! Δασικοὶ Συν)σμοί.

Παλαιοχωρίου: οἱ κ.κ Γεωργ. Βέλλιος, Δημ Παναϊρλῆς, Νικ. Τσανακᾶς, Δασικὸς Συν)σμός.

Μεγ. Παναγίας: ἡ δ. Ἕλλη Μπαῦκα.

Ἀρναίας: οἱ κ.κ. Δημ. Μπῦρος, Θεοχ. Καραλιόλιος, Μόσχ. Ξιούφης Ἰωαν. Κυριαφίνης, Κωνστ Ζαμπούνης, Κωνστ. Λειβαδιώτης, Σπῦρος Εὐσταθιάδης, καὶ Ἱερὰ Μητρόπολις.

Στρατωνίου: οἱ κ.κ. Γαβριὴλ Τρέχας, Νικ. Σκρτούρης, Ἐμμ. Σταυρινός, Ἀργ. Καρρᾶς, Ἀστερ. Μυγδάλης, Ἐμμ. Σταυρουλάκης, Βασιλ. Χατζημαυροδῆς καὶ ἡ δ. Ἀναστ. Λαμπράκη.

Σταγείρων: οἱ κ.κ. Δημ. Φαναρᾶς, Θωμ. Τσιάμης, Ἀστερ. Βαμβακᾶς, Γρηγ. Βερναδάκης.

Στρατονίκη: οἱ κ.κ. Μιχ. Θεοχαρίδης, Δημ. Μαρουδῆς.

Κοινότητες: Στανοῦ, Παλαιοχωρίου, Ν. Ρόδων.

Δουμπιῶν: οἱ κ.κ. Ἐμμ. Ἀστεριάδης, Ἀστερ. Ἀστεριάδης, Ζιφ, Τσιράπας, Ἠλ. Καραμπᾶς.

Σανῶν: ὁ κ. Ἡρακ. Κρημνιανιώτης.

Ἁγ. Προδρόμου: ὁ κ. Ἰωαν. Μωραΐτης.

Ν Τριγλίας: ὁ κ. Ἀθαν. Μυλωνᾶς, Κ. Παπαϊκονόμου ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Θεσ)νίκης: οἱ κ.κ Ἰωαν. Κότσιανος, Γεωργ. Τσελεπῆς, Κωνστ. Καρακιανίτης

Ἁγ. Νικολάου: ὁ κ. Ἀστερ. Θεοδωρίδης.

Πολυγύρου: Α.Τ.Ε. οἱ κ.κ. Βασ. Τσίγκας, Συμ. Συμμεωνίδης, Παῦλ. Χ. Μπιλέτσιος καὶ δ. Τοῦλα Ψαθᾶ

Ν Ρόδων: ὁ κ. Ἀριστ. Στεφανόπουλος.

Συκιᾶς: ὁ κ. Ἰωαν. Τσίντρος.

Γαλατίστης: ὁ κ. Νικ. Παπούλιας καὶ ἡ Κοινότης.

Κελλὶ–Βραστῶν: οἱ κ. κ. Ἰωαν. Μελανδῖνος, Ἰωακεὶμ Κυριαζῆς.

Ἁγ. Παρασκευῆς: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία

Καλλιθέας: ὁ κ. Νικ. Πέτρου.

Σκιώνης: ὁ κ. Ν. Παπαγιάννης.

Κρήμνης: οἱ κ. κ. Δημ. Βογιατζῆς, Γεωργ. Χαλκιαδούδης.

Παζαρακίων: ὁ κ. Δ. Ἀγγίδης.

Παληουρίου: ὁ κ. Ἀθαν. Δανιηλίδης.

Γοματίου: οἱ κ κ. Σπῦρος Κρανιᾶς, Ἀστερ. Θεοδοσίου, Κ Κεφαλᾶς, Κ Παπαγιοβάνης, Γ. Παπαγγέλου, ἡ δ. Μαρία Πάχτα καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Ἀρναίας: ὁ κ. Γεωργ. Πάλλας.

Ἁγ. Δημητρίου: ἡ δ. Μαγδαλ Σαμαρᾶ.

Ἐλαιοχωρίου: ὁ κ. Βασιλ. Μπανάβας.

Βάβδου: ὁ κ. Κων)ιῖνος Μπελίτσης.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας μετέβη προχθὲς καὶ ἐπεθεώρησε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἀριστοτέλους, τὸν ὁποῖον φιλοτεχνεῖ ὁ γλύπτης κ. Νικόλας Ὁ ἀνδριὰ οὗτος, ὅστις κατασκευάζεται δαπάναις τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς, κατόπιν τῆς διενεργείας ἐράνου θὰ στηθῇ εἰς τὰ Στάγειρα πατρίδα, ὡς γνωστόν, τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθη εἰς 165 000 δραχμῶν. Ὡς ἀνεκοινώθη θὰ εἶναι ἕτοιμος περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου καὶ θὰ μεταφερθῇ εἰς τὰ Στάγειρα διὰ νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ βάθρου μετὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος του θὰ ὑπερβῇ τὰ ἕξ μέτρα. Τὰ ἀποκαλυπτήρια ὑπολογίζεται νὰ τελεσθοῦν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος διὰ νὰ ἔχῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποπερατωθῇ καὶ ἡ ὁδὸς Θεσσαλονίκης–Ἀρναίας–Ἱερισσοῦ, ἥτις θὰ διευκολύνῃ καὶ τὴν κίνησιν πρὸς τὰ Στάγειρα, δεδομένου ὅτι τὸ γεγονός, θὰ προσλάβῃ διεθνῆ χαρακτῆρα, θὰ προσκληθοῦν δὲ ὅπως παραστοῦν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν πνευματικῶν ἱδρυμάτων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν, ἐνεκρίθη ἡ σύστασις εἰς τὸν δῆμον Νέων Μουδανιῶν ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «δημοτικὴ φιλαρμονικὴ Νέων Μουδανιῶν».

Σκοπὸς τούτου, θὰ εἶναι: α) ἡ καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξις τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς ἐν γένει καλλιτεχνικῆς κινήσεως εἰς τὴν πόλιν Ν. Μουδανιῶν ὡς καὶ παροχὴ ψυχαγωγίας καὶ τέρψεως εἰς τοὺς δημότας, διὰ τῆς συγκροτήσεως φιλαρμονικῆς ἐκ πνευστῶν ὀργάνων, ὀρχήστρας, χορωδίας κλπ. καὶ τῆς ὀργανώσεως μουσικῶν ἑορτῶν καὶ συναυλιῶν, β) ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ δήμου κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἡ λαμπροτέρα διεξαγωγὴ τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν ἑορτῶν καὶ γ) ἡ διδασκαλία τῆς μουσικῆς τέχνης εἰς τὴν νεολαίαν.

Τὸ συσταθὲν νομικὸν πρόσωπον θὰ διοικῆται ὑπὸ ἑπταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ δημάρχου Ν. Μουδανιῶν ὡς προέδρου, τριῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τριῶν φιλομούσων καὶ εὐϋπολήπτων δημοτῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57]1956 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἐνεκρίθη τὸ καταστατικὸν τοῦ ἐν Νεοχωρίῳ ἱδρυθέντος σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ μὴ ἐχόντων ἐπαρκῆ ἰδιοκτησίαν Νεοχωρίου» οὗτινος σκοπὸς εἶναι ἡ πλήρης γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀναπτύξεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

(Προστατευτικὰ ἔργα χειμμάρου Γαλατίστης)

Ὁ Νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει διὰ τὴν 2αν Ἰουλίου 1956 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ Γραφεῖον του ἐν Πολυγύρῳ μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν μεθ' ὁρίου ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπειγόντων προστατευτικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Γαλατίστης Χαλκιδικῆς, προϋπολογισμοῦ δρχ. 50.000 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως, ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι παρ' αὐτῷ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων Α Β. καὶ Γ' τάξεως δι' ἔργα ὑδραυλικά.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 22–6–1956
Ὁ Νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς
ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΧΡΕΗ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους, ὅτι οἱ βεβαιωτικοὶ κατάλογοι δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ προστίμων, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ὑποχρέους, ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν, καθιστάμενοι ἀμέσως ὁριστικοὶ καὶ ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν κειμένων διατάξεων διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν τέταρτον αὐτοῦ, δι' ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ περιληφθέντων, καταλογισθέντος.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

ΛΑΚΚΩΜΑ 22.— Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἔγιναν καὶ στὸ χωριό μας αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας. Στὴν ἄρχὴ ἐψάλη προσευχή, ἐγένετο κατόπιν ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας καὶ ἀκολούθησαν αἱ ἀσκήσεις τῶν τάξεων Α'. Β'. κατόπιν Γ'. Δ'. καὶ τέλος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς διδ)σης Μαρίας Αὐγολούπη ἐξετέλεσαν μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν τὰς θεαματικωτάτας ἀσκήσεις οἱ μαθηταὶ Ε'. Στ'.

Ἐν τέλει ἀφοῦ ἔγιναν μεταξὺ μαθητῶν Ε'. Στ'. οἱ ἀγῶνες δρόμου, σκυταλοδρομίας κλπ. ἐχορεύθησαν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν Γ'. Δ'. Ε'. Στ'. οἱ χοροί: ἡ Κύπρος μας (τσιάμικος), ὁ καλαματιανὸς μὲ τὸ τραγοῦδι Βασίλισσα Φρειδερίκη, ἡ Γερακίνα, Καραγκούνα, λαγκάδι κ.λ.π.

Ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποία ἐσχηματίσαμε ἀπὸ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις, δείχνει πὼς στὸ σχολεῖο μας συντελεῖται μία ἐξαιρετικὴ ἐργασία, ἡ ὁποία ὀφείλεται στὸ διδακτικόν μας προσωπικὸν κ. Δαμ Αὐγολούπην καὶ δ)δα Μ. Αὐγολούπη, στοὺς ὁποίους ἄξίζει κάθε ἔπαινος. Π.Ε

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίας Παρασκευῆς (Κασσάνδρας) γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντας ὅτι ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ τίθενται εἰς λειτουργίαν τὰ ἰαματικὰ λουτρά της.

Οἱ λουόμενοι θὰ εὕρωσιν πρατήριον τροφίμων ἑστιατόρια, καφενεῖα κλπ.

Ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος θὰ παρέχεται πᾶσα εὐκολία.

Ἐν Ἁγ. Παρασκευῇ τῇ 22–6–56
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Π. ΠΑΝΤΑΖΑΡΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Μετετέθη ἐκ τοῦ Ταμείου Φυλλίδος εἰς τὸ Ταμεῖον Χαλκιδικῆς ὁ ἐπιμελητὴς εἰσπράξεων Εὐάγγελος Βάλτος.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν λαβόντα τὸ πτυχίον τῆς Φυσικομαθητικῆς Σχολῆς, ἀγαπητόν μας ἀνεψιὸν καὶ ἐξάδελφον Κώσταν Κοντογιαννόπουλον, εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

Θεσσαλονίκη
Οἰκογένεια ΦΙΔΑΝΗ

—Τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Γεώργιον Ν. Στεργιανόπουλον λαβόντα τὸ πτυχίον τῆς Γεωπονίας συγχαίρω θερμῶς, εὐχόμενος καλὴν σταδιοδρομίαν. Ι. Γ.

—Εἰς τὸν ἐπαξίως λαβόντα τὸ πτυχίον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. φίλο μου Κωνσταντῖνον Κοντογιαννόπουλον εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν. Ι. Γ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Παῦλος Γαβρίλης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του.

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του ὁ κ. Παῦλος Χ. Μπιλέτσιος.

—Ὁ κ. Πέτρος Κυρκούδης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του.

ΝΙΚ. ΚΑΡΡΑΣ (ΚΑΡΑΝΤΑΓΛΗΣ)

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ 22.— Ἀπὸ δύο μηνῶν εὑρίσκεται εἰς τὸν Ταξιάρχην ἓν ἐκλεκτὸν ἀπόδημον τέκνον του ὁ κ Ν. Καρρᾶς, ὅστις ἦλθεν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, νὰ ἴδῃ τὰ προσφιλῆ πρόσωπα, συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ νὰ πατήσῃ τὰ ἄγονα ἀλλ' ἀγαπημένα χώματά της.

Ὁ κ. Καρρᾶς μετηνάστευσεν εἰς τὸ Ντητρόϊτ τῆς Ἀμερικῆς πρὸ 45 ἐτῶν καὶ χάρις εἰς τὴν εὐφυΐαν του καὶ τὴν ἐνεργητικότητά του ἐνωρὶς προώδευσε καὶ διεκρίθη.

Κατὰ τὸν α.' παγκόσμιον πόλεμον ἐχρημάτισεν ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἀρχιστρατήγου Πέρσιγκ, εἰς Παρισίους.

Εἰς τὸ Ντητρόϊτ, ἔνθα διαμένει μετέχει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Παμμακεδονικῆς Ἑνώσεως «Ἀριστοτέλης» καὶ εἶναι διακεκριμένον μέλος τῆς κοινωνίας.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τῆς ξενικῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν πολλαχῶς συνέδραμε πολλὰς συγγενικὰς καὶ ἄλλας πτωχὰς οἰκογενείας τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, ἡ ὁποία τὸν φιλοξενεῖ σήμερον μὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Ὁ κ. Καρρᾶς θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ντητρόϊτ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Γ.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Αὔριον Δευτέραν 25ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 5 μ. μ. θὰ τελεσθοῦν ἐν τῷ δημοτικῷ γηπέδῳ αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις καὶ ἡ σχολικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Δημοτικῶν σχολείων Πολυγύρου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου, εὐχαριστεῖ τὸν ἄγνωστον δωρητὴν διὰ τὴν ἐξ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ πολυελαίου δωρεάν του.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 22–6–1956
Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Εὐχαριστοῦμεν θερμὰ ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας στὸ βαρὺ πένθος μας γιὰ τὸ χαμὸ τῆς γλυκειᾶς μας Μανούλας καὶ γιαγιᾶς Χαρικλείας Μιχ. Σοφονίου.

Τὰ τέκνα: Οἱ ἔγγονοι:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «ΝΙΚΗ» Πολυγύρου συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου, ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΣΟΦΟΝΙΟΥ.

Ψηφίζει

1) Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς μεταστάσης.

2) Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τῆς μεταστάσης.

3) Ὅπως ἀντὶ στεφάνου δοθοῦν δραχ. 200 εἰς τὸν γέροντα τυφλὸν Μακεδονομάχον συμπολίτην μας Δημήτριον Δέλιον.

4) Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς».

Πολύγυρος τῇ 21–6–1956
Τὸ Δικοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΕΡΙΛΥΨΙΣ

Διακηρύξεως διενεργείας διαγωνισμοῦ ἐκποιήσεως σανοῦ μηδικῆς

Ὁ Γεωργικὸς Σταθμὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει ἐν Ν. Μουδανίοις τὴν 5ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12–1 μεσημβρινὴν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν 13 000 ὀκάδων δεματοποιημένου σανοῦ μηδικῆς καὶ βάσει τῶν ὅρων τῆς ὑπ' ἀρ θ. 1051)20–6–1956· διακηρύξεως του.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὰ γραφεῖα δ)σεως γεωργίας Νομῶν Θεσ)νίκης καὶ Χαλκιδικῆς (ἐν Πολυγύρῳ) Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Χαλκιδικῆς (παρὰ τῷ χωρίῳ Ἁγίου Μάμαντος).

Ἐν Ν. Μουδανίοις τῇ 20–6–1956
Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΟΣ

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΚΑΡΥΑΙ, Ἅγιον Ὄρος, 22.— Ἀφίκετο χθὲς ὁ καθηγητὴς κ. Ὀρλάνδος, ἐπιθεωρήσας τὰ ἔργα ἀναστηλώσεως τοῦ περικαλλοῦς ἑλληνοχριστιανικοῦ μνημείου τοῦ Πρωτάτου, καθὼς καὶ τὰ ἔργα στερεώσεως τοῦ βυζαντινοῦ πύργου εἰς τὴν σερβικὴν μονὴν Χιλιανδαρίου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὑπεδείχθησαν καὶ κατεμετρήθησαν ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος χῶροι κατάλληλοι διὰ τὴν ἵδρυσιν βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων εἰς τὴν ἱερὰν κοινότητα καὶ εἰς τὴν μονὴν Χιλιανδαρίου εἰς θέσεις ἀσφαλεῖς καὶ ἀντιπυρικὰς μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. τὸ ὁποῖον διέθεσεν ὑπὲρ πασῶν τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν μεταλλικὰς ἀρχειοθήκας μετὰ κρυστάλλου, μερίμνῃ τοῦ διοικητοῦ Ἁγίου Ὄρους κ. Κωνσταντοπούλου διὰ τὴν καλλιτέραν διαφύλαξιν τῶν μοναδικῶν κειμηλίων.

Τὸν κ. καθηγητὴν ἡ ἱερὰ κοινότης ἐν πανηγυρικῇ συνεδριάσει αὐτῆς ἀνεκήρυξε σήμερον εὐεργέτην τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διὰ τὴν ἐπιστημονικήν του συμβολὴν ἐπὶ τριακονταετίαν πρὸς διατήρησιν τῶν ἀπαραμίλλων βυζαντινῶν μνημείων τοῦ Ἄθω.

Ἤδη ἔχει ἀναστηλώσει τὸ ἀρχαῖον μαρμάρινον τέμπλον τοῦ Πρωτάτου (1' αἰών) καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μαρμαρίνων τέμπλων καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας τῶν ἱερῶν μονῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν εἰδικῆς μελέτης.

Αὔριον ἐπισκέπτεται τὴν μεγίστην Λαύραν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τὴν ἑπομένην ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας. Α. Λ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Προδρόμου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ φόρου προϊόντων γῆς διὰ τὸ ἀπὸ 1–4–1956 μέχρι 31–3–1957 χρονικὸν διάστημα κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 21 ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11410 διαταγῆς τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Πρώτη προσφορὰ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 18 000 δραχμῶν, ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν δραχμαὶ 1.800 εἰς γραμμάτιον τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγίῳ Προδρόμῳ καὶ εἰς τὸ καφενεῖον Αὐγέρου τὴν 1ην Ἰουλίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 10–12 ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, λεπτομερείας δὲ τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως. δύνανται νὰ λαμβάνωσιν οἱ βουλόμενοι, προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφόρου ἀποτελέσματος, αὕτη ἐπαναληφθήσεται τὴν ἑπομένην καὶ μεθεπομένην Κυριακὴν καὶ κατὰ τὰς ἰδίας ὥρας.

Ἐν Ἁγίῳ Προδρόμῳ τῇ 21–6–1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλατίστης διακηρύττει ὅτι, τὴν 24ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4–6 μ.μ. ἐν Γαλατίστῃ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Κοινοτικῶν Συμβούλων Δημ. Ἀβέρη καὶ Ἐμμ. Στροίκου ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως φόρου γεωργικῶν προϊόντων τοῦ ἔτους 1956 ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου, συμφώνως τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 42) ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κ Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10483)11–6–56 ὁμοίας Νομαρχίας Χαμκιδικῆς ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Κοινότητος.

Ὡς ἐγγύησις θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν γραμμάτιον καταθέσεως εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων δραχμῶν 3 000.

Ἐν Γαλατίστῃ τῇ 18ῃ Ἰουνίου 1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ